

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 5 luvun 4 §:n ja 7 luvun 3 §:n sekä työttömyysturvalain 2 luvun 20 §:n ja 7 luvun 5 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi julkisesta työvoimapalvelusta annettua lakia ja työttömyysturvalakia. Yritykselle voitaisiin myöntää palkkatukea työttömän työnhakijan palkkaamiseksi, jos tuella palkattavan työttömyysjakso on kestänyt vähintään kuusi kuukautta. Alueellisen liikkuvuuden tukemiseksi työmarkkinatuen maksamista voidaan jatkaa työssäkäyntialueen ulkopuolelta vastaanotetun kokoaikatyön aikana matkaavustuksena. Työn vähimmäiskestoja koskevia matkaavustuksen myöntämisedellytyksiä ehdotetaan väljennettäväksi. Matkaavustuksella voitaisiin korvata myös palkkatuella tuetun työn vastaanottamisesta aiheutuvia kustannuksia, jos tuella palkatun työt-

tömyys on kestänyt vähintään kuusi kuukautta.

Työttömyysetuuden saamiseen ja työnhaun voimassaoloon liittyvää yhteistyövelvollisuutta muutettaisiin niin, että työnhakijan edellytetään työttömyysaikana toteuttavan omatoimisesti työnhakusuunnitelmaansa, aktivointisuunnitelmaansa, kotoutumissuunnitelmaansa tai työllistymisohjelmaansa heti, kun sellainen on hänen kanssaan laadittu. Nykyisin yhteistyövelvollisuus alkaa vasta viiden kuukauden yhdenjaksoisen työttömyyden jälkeen.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan 1 päivänä elokuuta 2006.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Työsuhteeseen liittyvät palkkatuen edellytykset

Työvoiman saatavuuteen liittyvät ongelmat lisääntyvät väestörakenteen muuttuessa ja työvoiman tarjonnan niukentuessa. Palkkatuen valikoitu kohdentaminen yrityksiin on eräs keino varautua tulevaisuuteen. Yrityssektorilla saatu työkokemus ja osaaminen helpottaa työvoiman saatavuusongelmia. Myös mahdollisuudet työllistyä saman työnantajan palveluksessa tukikauden päätyttyä ovat yrityksissä paremmat kuin julkisella tai niin sanotulla kolmannella sektorilla.

Pääministeri Matti Vanhasen hallituksen ohjelman mukaan hallitus parantaa työn antamisen ja vastaanottamisen kannustavuutta erityisesti matalan tuottavuuden aloilla. Vuoden 2006 alusta tuli voimaan työnantajan väliaikaisesta matalapalkkatuesta annettu laki (1078/2005). Tuki on tarkoitettu 54 vuotta täyttäneiden työllisyyden parantamiseen.

Työllistämistukijärjestelmää uudistettiin julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain muuttamisesta annetulla lailla (1216/2005), joka tuli voimaan vuoden 2006 alusta. Julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) 7 luvun 3 §:n 4 momentin muutosella laajennettiin jonkin verran mahdollisuutta työllistää työttömiä palkkatuella yrityksiin määräaikaisiin työsuhteisiin. Palkkatuen käyttömahdollisuus laajeni vajaakuntoisten ja pitkäaikaistyöttömien palkkaamiseen. Yritykselle myönnettävän palkkatuen edellytyksiä on kuitenkin syytä edelleen arvioida toimintaympäristön muutosten, tulevaisuuteen varautumisen ja varhaisen puuttamisen periaatteen näkökulmasta.

Yritykselle myönnettävien työllistämistukien ehtoja tiukennettiin 1990-luvun puolivälissä, jolloin Suomi oli toipumassa lamasta ja massatyöttömyydestä. Tukiin liittyneitä epäkohtia vähennettiin asettamalla tuen ehdoksi työttömän ottaminen toistaiseksi voimassa olevaan työsuhteeseen. Sittemmin toimintaympäristö ja -kulttuuri ovat olennaisesti muuttuneet. Viime vuosina määräaikaisten

työpaikkojen osuus kaikista avoimna olleista työpaikoista on ollut yli 50 prosenttia. Tällöin palkkatuen edellytykset voivat tosiasiasa rajoittaa työttömien pääsyä yrityksiin enemmän kuin epäsuotuisten työmarkkina-vaikutusten torjumiseksi on tarpeen. Samanaikaisesti työllistämistukien käyttö yrityksissä on vähentynyt.

Todennäköisyys työllistyä avoimille työmarkkinoille alenee voimakkaasti jo kolmen kuukauden ja erityisesti kuuden kuukauden työttömyysjakson jälkeen. Pitkäaikaistyöttömyyden todennäköisyys sen jälkeen, kun työttömyysjakso on kestänyt kuusi kuukautta, on jatkunut hyvän talouskasvun vuosinkin huomattavan suurena. Pitkittyvän työttömyyden ehkäiseminen edellyttää sellaisia väyliä työmarkkinoille, jotka parantavat mahdollisuuksia pysyvään työllistymiseen.

Palkkatuen käyttöä määräaikaisiin työsuhteisiin yrityksissä ehdotetaan helpotettavaksi. Yrityksille myönnettävän palkkatuen käyttöä edeltävän työttömyysjakson vähimmäiskesto olisi kuusi kuukautta. Tavoitteena on, että pääsääntöisesti perustuen suuruinen rekrytointituki toimisi väylänä pysyväisluonteeseen työhön.

1.2. Matka-avustus

Työllisyyden parantamiseksi on edistettävä alueellista liikkuvuutta myös työnhakijan työssäkäyntialueen ulkopuolelle. Liikkuvuuden avulla voidaan parantaa työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaamista työikäisen väestön vähentyessä. Matka-avustus on tarkoitettu tukemaan erityisesti alueellista lähi-liikkuvuutta, mutta sillä voidaan tukea myös työpaikkakunnalle muuttamista. Matka-avustuksesta tehtiin vuonna 2005 runsaat 700 myöntämispäätöstä, joten tukimuodon käyttö on jäänyt vähäiseksi. Ehdotettavien lainmuutosten lisäksi tarkoituksena on, että työministeriö olennaisesti tehostaa tiedotusta matka-avustuksesta.

Matka-avustusta koskeva työmarkkinatuesta annetun lain muuttamisesta annettu laki (1089/2000) tuli voimaan vuoden 2001 alusta. Muutos perustui hallituksen päätökseen työllisyysasteen nostamisesta sekä syrjäyty-

misen ja köyhyiden estämistä koskevista toimenpiteistä. Säännökset siirrettiin uudistettuun työttömyysturvalakiin (1290/2002), jolla kumottiin työmarkkinatuesta annettu laki (1542/1993). Työttömyysturvalain 7 luvun 5 §:n mukaan työvoimatoimisto voi määrätä työn vastaanottamisesta aiheutuvien huomattavien kustannusten korvaamiseksi työmarkkinatuen maksamista jatkettavaksi työsuhteen aikana, jos työmarkkinatukeen oikeutettu henkilö ottaa vastaan vähintään kuusi kuukautta kestävästä kokoaikatyön oman työssäkäyntialueensa ulkopuolelta. Tukea ei pykälän 2 momentin mukaan myönnetä työhön, joka on alkanut ennen kuin työvoimatoimisto on antanut Kansaneläkelaitokselle työvoimapolitiittisen lausunnon, eikä myöskään sellaiseen työhön, jonka perusteella työnantajalle on myönnetty palkkatukea. Lain 9 luvun 1 §:n 4 momentin mukaan matkaavustuksena maksetaan täysimääräinen työmarkkinatuki mahdollisine lapsikorotuksineen. Lain 9 luvun 7 §:n 2 momentin mukaan työmarkkinatuen maksamista voidaan jatkaa matkaavustuksena enintään kahden kuukauden ajan työsuhteen alkamisesta lukien.

Lain 7 luvun 5 §:ää ehdotetaan muutettavaksi. Matkaavustuksen edellytyksenä oleva työn vähimmäiskesto alennettaisiin kuudesta kuukaudesta kahteen kuukauteen (pykälän 1 momentti). Matkaavustus voitaisiin myöntää palkkatuella palkatulle, jos hän on julkisesta työvoimapolitiittisesta annetun lain tarkoittama vaikeasti työllistytävä tai hänelle on maksettu työmarkkinatukea vähintään 130 työttömyyspäivältä (pykälän uusi 3 momentti).

1.3. Työnhakusuunnitelman toteuttaminen

Työttömyysturvan vastikkeellisuutta koskevia säännöksiä on osana työvoimapolitiikan uudistamista muutettu. Painopistettä on työmarkkinoilla tapahtuneiden muutosten johdosta siirretty työmarkkinoiden käytettävissä olon valvonnasta omatoimisen työnhaun tehostamiseen.

Julkisesta työvoimapolitiittisesta annetun lain 5 luvun 4 §:n 2 momentissa säädetään yhteisvelvollisuudesta. Momentin ensimmäisen virkkeen mukaan työtön työnhakija, jonka kanssa on laadittu yksilöity työnhakusuunni-

telma, aktivointisuunnitelma tai muutosturvaan liittyvä työllistymisohjelma, on velvollinen toteuttamaan suunnitelmaansa tai ohjelmaansa sen jälkeen, kun hänen työttömyysjaksonsa on kestänyt vähintään viisi kuukautta. Luvun 3 §:n mukaisesti aktivointisuunnitelmalla tai maahanmuuttajan kotoutumissuunnitelmalla voidaan korvata työnhakusuunnitelma.

Yhteistyövelvollisuus koskee sitä osaa suunnitelmasta tai ohjelmasta, jossa on sovitettu suoranaisesti työllistymiseen liittyvistä asioista, kuten haettavista työ- tai koulutuspaikoista, muista työllistymistä edistävästä toimenpiteistä, työkyvyn tai terveydentilan selvittämiseen liittyvistä toimenpiteistä tai työvoimatoimiston palvelujen käytöstä. Yhteistyövelvollisuuteen ei siten kuulu esimerkiksi velvollisuutta hakeutua terveydenhuollon palveluihin, vaikka siitä voidaan suunnitelmassa sopia. Yksilöidyn työnhakusuunnitelman tai sen korvaavan suunnitelman tai ohjelman olennainen laiminlyönti saattavat vaikuttaa työnhaun voimassaoloon tai työttömän oikeuteen saada työttömyysetuutta. Julkisesta työvoimapolitiittisesta annetun lain 5 luvun 5 §:n mukaan yhteistyövelvollisuus on voimassa sinä aikana, kun henkilö on työttömänä työnhakijana. Yhteistyövelvollisuus lakkaa, kun henkilö täyttää työttömyyspäivärahan edellytyksenä olevan työssäoloehdon.

Työttömyysturvalain 2 luvun 20 §:n 1 momentin mukaan työtön työnhakija, jonka työttömyys on kestänyt yhdenjaksoisesti vähintään viisi kuukautta, on velvollinen omatoimisesti toteuttamaan yksilöityä työnhakusuunnitelmaansa tai työllistymisohjelmaansa korvauksettoman määräajan uhalla. Työnhakijalla on kuitenkin edelleen pätevä syy olla toteuttamatta suunnitelmaa tai ohjelmaa samoin edellytyksin kuin hänellä on pätevä syy kieltäytyä ottamasta vastaan kyseistä työtä, koulutusta tai työllistymistä edistävää toimenpidettä lain 2 luvun 12—19 §:n nojalla.

Varhaisen puuttumisen periaatteen keskeinen sisältö on lyhentää työttömyysjaksoja. Työhallinnon keskeinen toiminnallinen tavoite on parantaa työnhakijan kanssa laadittavien suunnitelmien laatua ja vaikuttavuutta. Julkisesta työvoimapolitiittisesta annetun lain 3 luvun 2 §:n 1 momentin nojalla työvoimatoimisto tekee aiempaa systemaatti-

semmin arvion todennäköisyydestä, jolla työttömän työnhakijan työttömyys pitkittyy. Menettelyllä parannetaan palvelutarpeen arviointia ja aikaistetaan työnhakusuunnitelmiin laatimista silloin, kun työvoimatoimisto katsoo työttömän työnhakijan työllistymisen edellyttävän erityistä tukea. Esityksessä ehdotetaan, että työnhakijalla vastaavasti olisi velvollisuus toteuttaa työnhakusuunnitelmaa ja sen korvaavaa aktivointisuunnitelmaa tai kotoutumissuunnitelmaa heti kun suunnitelma on laadittu, toisin sanoen suunnitelman allekirjoittamisesta alkaen. Velvollisuus toteuttaa muutosturvaan liittyvää irtisanomisaikana laadittua työllistymisohjelmaa alkaisi siitä, kun työnhakija jää työttömäksi.

Julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain mukainen yhteistyövelvollisuus koskee työtä, koulutusta ja työllistymistä edistäviä toimenpiteitä myös silloin, kun niistä on sovittu aktivointisuunnitelmassa tai kotoutumissuunnitelmassa. Sen sijaan viimeksi mainittuja suunnitelmia ei nimenomaisesti mainita työttömyysturvalain 2 luvun 20 §:n 1 momentissa. Säännösten täsmällisyys- ja tarkkarajaisuusvaatimuksen toteuttamiseksi ne ehdotetaan lisättäväksi siihen. Muutoksella ei ole tarkoitus muuttaa nykyistä soveltamiskäytäntöä. Työmarkkinatuen erityisistä työvoimapolitiittisista rajoituksista säädetään työttömyysturvalain 8 luvussa. Niitä ei ehdoteta muutettaviksi.

2. Esityksen vaikutukset

2.1. Taloudelliset vaikutukset

Palkkatuen muutokset ovat toteutettavissa valtion talousarvion momentilla 34.06.51 (Työllistämisen-, koulutus- ja erityistoimet) olevan määrärahan puitteissa.

Palkkatukea rahoitetaan osin mainitulta valtion talousarvion momentilta ja osin työmarkkinatukeen varatusta määrärahasta (momentti 34.06.52 Työmarkkinatuki). Palkkatuen yleisten saamisedellytysten mukaisesti tuki kohdennettaisiin työttömiin, joiden työllistyminen muutoin olisi epätodennäköistä. Matka-avustus on tarkoitettu myönnettäväksi sellaisille työttömille, joiden työllistyminen asuinpaikkakunnalla on epätodennäköistä, ja joille oman työssäkäyntialueen ul-

kopuolelta olisi tarjolla työllistymismahdollisuuksia, mutta joiden taloudellinen asema on niin vaikea, etteivät liikkuvuusavustus tai verovähennykset riittävästi kata työn vastaanottamisesta aiheutuvia kustannuksia. Siten muutoksilla ei olisi mainittavaa taloudellista vaikutusta, mutta niiden avulla työmarkkinatukimäärärahojen aktiivikäyttö työllistymiseen ja alueellisen liikkuvuuden tukemiseen lisääntyisi.

Työttömän työnhakijan yhteistyövelvollisuuden muutos alentaisi vähäisessä määrin määrärahan tarvetta työttömyysetuuksiin, erityisesti työmarkkinatukeen. Nykyisin yhteistyövelvollisuuden olennaisesta laiminlyönnistä seuraa vuosittain joitakin satoja korvauksettomia määräaikoja.

Muilta osin jäljempänä osiossa 3 tarkoitettua toimenpidekokonaisuuden toteuttamisesta ja sen vaatimasta rahoituksesta päätetään valtion vuoden 2007 talousarvioesityksen valmistelun ja käsittelyn yhteydessä.

2.2. Yhteiskunnalliset vaikutukset

Palkkatuella palkataan vuosittain 60 000 työtöntä työnhakijaa, joista yrityksiin palkataan noin 11 000.

Yritykselle myönnettävät tuet ovat useiden selvitysten mukaan palkkatuista työllisyysvaikutuksiltaan parhaita. Palkkatukia on arvioitu vuoden 2005 lopulla valmistuneessa laajaan aineistoon perustuvassa Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen tutkimuksessa (VATT-keskustelualoitteita 378). Selvitys on tehty noin 31 000 yrityksessä ja aineistolla, joka kattaa vuodet 1995—2002. Tutkimuksessa arvioidaan, ovatko työllistämistuet lisänneet työllisyyttä tukea saaneissa yrityksissä vai ovatko tukityölliset syrjäyttäneet yritysten työntekijöitä. Tulosten mukaan tukityö lisää tukea saavien yritysten työllisyyttä. Lisäksi tuella ei ole havaittu juurikaan vaikutusta sellaisten ilman palkkatukea toimivien yritysten työllisyyteen, jotka toimivat tukea saavien yritysten kanssa samalla maantieteellisellä alueella tai toimialalla.

Palkkatukeen liittyviä vuotoja ja muita mahdollisia haittavaikutuksia voidaan lieventää työvoimatoimistojen ohjauksen ja palvelujen tehostamisella sekä työnhakijoiden palvelutarpeen arvioinnin parantamisella.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu työministeriössä.

Työministeriö asetti 21 päivänä huhtikuuta 2005 tulopoliittisessa sopimuksessa vuosille 2005—2007 esitetyn mukaisesti kolmikantaisen työryhmän (Tupo 2 –työryhmä) selvittämään työllistymistä helpottavia toimenpiteitä. Esitys perustuu Tupo 2 –työryhmän ehdotuksiin ja linjauksiin. Työryhmän tehtävänä oli valmistella muutosturvan ja muiden viireillä olevien toimien lisäksi työllistymistä helpottavia ja työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaantoa parantavia aktiivitoimenpiteitä. Työryhmän tuli selvittää myös ulkomaisista toimintamalleista saadut kokemukset ottaen huomioon työmarkkinoiden toimintatapojen ja rakenteiden erot. Työryhmä esitti mietinnössään Väyliä työhön (Työhallinnon

julkaisu 361) toteutettavaksi toimenpidekokonaisuuden, joka osin on toteutettavissa pikaisin nyt ehdotetuin lainsäädäntömuutoksin, osin edellyttää jatkovalmistelua ja osin toteutetaan ilman lainsäädäntömuutoksia.

Työryhmässä olivat edustettuina keskeiset työmarkkinajärjestöt ja ministeriöt. Valmistelun laajapohjaisuuden vuoksi esityksestä ei ole erikseen pyydetty lausuntoja.

4. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä elokuuta 2006.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**julkisesta työvoimapaalvelusta annetun lain 5 luvun 4 §:n ja 7 luvun 3 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan julkisesta työvoimapaalvelusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1295/2002) 5 luvun 4 §:n 2 momentti ja 7 luvun 3 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, ensiksi mainittu laissa 458/2005 ja jälkimmäinen laissa 1216/2005, seuraavasti:

5 luku

Työnhakusuunnitelma

4 §

Työttömän työnhakijan yhteistyövelvollisuus

Työtön työnhakija, jonka kanssa on laadittu yksilöity työnhakusuunnitelma, aktivointisuunnitelma, kotoutumissuunnitelma tai 5 a luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu työllistymisohjelma, on velvollinen toteuttamaan suunnitelmaansa tai ohjelmaansa siltä osin kuin siinä on sovittu 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuista asioista. Työtön työnhakija on lisäksi velvollinen määräajoin suunnitelmassa tai ohjelmassa sovitulla tavalla ilmoittamaan, miten hän on suunnitelmaa tai ohjelmaa toteuttanut. Jos työvoimatoimisto edellyttää muuta selvitystä suunnitelman tai ohjelman toteuttamisesta, tämä ehto on kirjattava suunnitelmaan tai ohjelmaan.

7 luku

Työllistymisen edistäminen työllisyysmäärärahojen avulla

3 §

Työsuhteeseen liittyvät palkkatuen edellytykset

Yritykselle palkkatukea voidaan myöntää toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen perusteella. Palkkatukea voidaan kuitenkin myöntää määräaikaisen työsopimuksen perusteella yritykselle:

- 1) vajaakuntoisen, pitkäaikaistyöttömän tai vaikeasti työllistyvän palkkaamiseen;
- 2) muun kuin 1 kohdassa tarkoitetun työttömän työnhakijan palkkaamiseen, jos tämän yhdenjaksoinen työttömyys on kestänyt vähintään kuusi kuukautta;
- 3) oppisopimuskoulutukseen;
- 4) metsänparannustöiden suorittamiseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
 Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä _____
 lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki

työttömyysturvalain 2 luvun 20 §:n ja 7 luvun 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun työttömyysturvalain (1290/2002) 2 luvun 20 §:n 1 momentti ja 7 luvun 5 §, sellaisina kuin ne ovat, ensiksi mainittu laissa 459/2005 ja jälkimmäinen laissa 1217/2005, seuraavasti:

2 luku	7 luku
Etuuden saamisen työvoimapolitiittiset edellytykset	Työmarkkinatukea koskevat yleiset säännökset
20 §	5 §
<i>Työnhakusuunnitelman ja työllistymisohjelman toteuttaminen</i>	<i>Matka-avustus</i>
<p>Työttömällä työnhakijalla, joka ilman pätevää syytä omalla menettelyllään olennaisesti laiminlyö toteuttaa yksilöityä työnhakusuunnitelmaansa, aktiivointisuunnitelmaansa, kotoutumissuunnitelmaansa tai työllistymisohjelmaansa, ei ole oikeutta työttömyysetuuteen 60 päivän ajalta. Aika lasketaan siitä päivästä, jona työvoimaviranomainen on todennut laiminlyönnin.</p> <p>-----</p>	<p>Työvoimatoimisto voi määrätä matka-avustuksen maksettavaksi työmarkkinatukeen oikeutetulle henkilölle, joka ottaa vastaan vähintään kaksi kuukautta kestävästä koaikatyon työssäkäyntialueensa ulkopuolella ja jolle työn vastaanottamisesta aiheutuu huomattavia kustannuksia.</p> <p>Matka-avustusta ei myönnetä sellaisen työsuhteen perusteella:</p> <p>1) jonka palkkauskustannuksiin työnantajalle on myönnetty julkisesta työvoimapalve-</p>

lusta annetun lain 7 luvun 1 §:ssä tarkoitettua palkkatukea; tai

2) joka on alkanut ennen kuin työvoimaviranomainen on antanut avustuksen myöntämisestä työvoimapoliittisen lausunnon.

Poiketen 2 momentin 1 kohdassa ja 1 §:n 4 momentissa säädetystä työvoimatoimisto voi myöntää matka-avustuksen, jos palkkatukea rahoitetaan julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 12 a §:n 2 momentin mukaisesti työmarkkinatukimäärärahoista.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 .

Lain 2 luvun 20 §:n 1 momenttia sovelletaan, jos työnhakusuunnitelman, aktivointisuunnitelman, kotoutumissuunnitelman tai työllistymisohjelman toteuttamisen laiminlyönti on tapahtunut lain tultua voimaan.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 21 päivänä huhtikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Tarja Filatov*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

1.

Laki

julkisesta työvoimapaalvelusta annetun lain 5 luvun 4 §:n ja 7 luvun 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan julkisesta työvoimapaalvelusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1295/2002) 5 luvun 4 §:n 2 momentti ja 7 luvun 3 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, ensiksi mainittu laissa 458/2005 ja jälkimmäinen laissa 1216/2005, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 luku

5 luku

Työnhakusuunnitelma

Työnhakusuunnitelma

4 §

4 §

Työttömän työnhakijan yhteistyövelvollisuus

Työttömän työnhakijan yhteistyövelvollisuus

Työtön työnhakija, jonka kanssa on laadittu yksilöity työnhakusuunnitelma, aktiivointisuunnitelma tai 5 a luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu työllistymisohjelma ja jonka työttömyys on kestänyt yhdenjaksoisesti vähintään viisi kuukautta, on velvollinen toteuttamaan suunnitelmaansa tai ohjelmaansa siltä osin kuin siinä on sovittu 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuista asioista. Työtön työnhakija on tällöin lisäksi velvollinen määrääjain työnhakusuunnitelmassa tai työllistymisohjelmassa sovitulla tavalla ilmoittamaan, miten hän on suunnitelmaa tai ohjelmaa toteuttanut. Jos työvoimatoimisto edellyttää muuta selvitystä suunnitelman tai ohjelman toteuttamisesta, tämä ehto on kirjattava työnhakusuunnitelmaan tai työllistymisohjelmaan.

Työtön työnhakija, jonka kanssa on laadittu yksilöity työnhakusuunnitelma, aktiivointisuunnitelma, kotoutumissuunnitelma tai 5 a luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu työllistymisohjelma, on velvollinen toteuttamaan suunnitelmaansa tai ohjelmaansa siltä osin kuin siinä on sovittu 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuista asioista. Työtön työnhakija on lisäksi velvollinen määrääjain suunnitelmassa tai ohjelmassa sovitulla tavalla ilmoittamaan, miten hän on suunnitelmaa tai ohjelmaa toteuttanut. Jos työvoimatoimisto edellyttää muuta selvitystä suunnitelman tai ohjelman toteuttamisesta, tämä ehto on kirjattava suunnitelmaan tai ohjelmaan.

7 luku

Työllistymisen edistäminen työllisyysmäärärahojen avulla

3 §

Työsuhteeseen liittyvät palkkatuen edellytykset

Yritykselle palkkatukea voidaan myöntää toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen perusteella. Palkkatukea voidaan kuitenkin myöntää määräaikaisen työsopimuksen perusteella yritykselle:

- 1) vajaakuntoisen, pitkäaikaistyöttömän tai vaikeasti työllistyvän palkkaamiseen;
- 2) oppisopimuskoulutukseen;
- 3) metsänparannustöiden suorittamiseen.

7 luku

Työllistymisen edistäminen työllisyysmäärärahojen avulla

3 §

Työsuhteeseen liittyvät palkkatuen edellytykset

Yritykselle palkkatukea voidaan myöntää toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen perusteella. Palkkatukea voidaan kuitenkin myöntää määräaikaisen työsopimuksen perusteella yritykselle:

- 1) vajaakuntoisen, pitkäaikaistyöttömän tai vaikeasti työllistyvän palkkaamiseen;
- 2) *muun kuin 1 kohdassa tarkoitetun työttömän työnhakijan palkkaamiseen, jos tämän yhdenjaksoinen työttömyys on kestänyt vähintään kuusi kuukautta;*
- 3) oppisopimuskoulutukseen;
- 4) metsänparannustöiden suorittamiseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki**työttömyysturvalain 2 luvun 20 §:n ja 7 luvun 5 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun työttömyysturvalain (1290/2002) 2 luvun 20 §:n 1 momentti ja 7 luvun 5 §, sellaisina kuin ne ovat, ensiksi mainittu laissa 459/2005 ja jälkimmäinen laissa 1217/2005, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

2 luku

Etuuden saamisen työvoimapolitiittiset edellytykset

20 §

Työnhakusuunnitelman ja työllistymisohjelman toteuttaminen

Työnhakijalla, joka oltuaan yhdenjaksoisesti vähintään viisi kuukautta työttömänä työnhakijana ilman pätevää syytä omalla menettelyllään olennaisesti laiminlyö toteuttaa yksilöityä työnhakusuunnitelmaansa tai työllistymisohjelmaansa, ei ole oikeutta työttömyysetuuteen 60 päivän ajalta. Aika lasketaan siitä päivästä, jona työvoimaviranomainen on todennut laiminlyönnin.

7 luku

Työmarkkinatukea koskevat yleiset säännökset

5 §

Matka-avustus

Työvoimatoimisto voi määrätä matkaavustuksen maksettavaksi työmarkkinatu-

Ehdotus

2 luku

Etuuden saamisen työvoimapolitiittiset edellytykset

20 §

Työnhakusuunnitelman ja työllistymisohjelman toteuttaminen

Työttömällä työnhakijalla, joka ilman pätevää syytä omalla menettelyllään olennaisesti laiminlyö toteuttaa yksilöityä työnhakusuunnitelmaansa, *aktivointisuunnitelmaansa, kotoutumissuunnitelmaansa* tai työllistymisohjelmaansa, ei ole oikeutta työttömyysetuuteen 60 päivän ajalta. Aika lasketaan siitä päivästä, jona työvoimaviranomainen on todennut laiminlyönnin.

7 luku

Työmarkkinatukea koskevat yleiset säännökset

5 §

Matka-avustus

Työvoimatoimisto voi määrätä matkaavustuksen maksettavaksi työmarkkinatu-

keen oikeutetulle henkilölle, joka ottaa vastaan vähintään kuusi kuukautta kestävä kokoaikatyön työssäkäyntialueensa ulkopuolella, ja jolle työn vastaanottamisesta aiheutuu huomattavia kustannuksia.

Matka-avustusta ei myönnetä sellaisen työsuhteen perusteella:

1) jonka palkkauskustannuksiin työnantajalle on myönnetty julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 1 §:ssä tarkoitettua palkkatukea; tai

2) joka on alkanut ennen kuin työvoimaviranomainen on antanut avustuksen myöntämisestä työvoimapoliittisen lausunnon.

keen oikeutetulle henkilölle, joka ottaa vastaan vähintään *kaksi* kuukautta kestävä kokoaikatyön työssäkäyntialueensa ulkopuolella ja jolle työn vastaanottamisesta aiheutuu huomattavia kustannuksia.

Matka-avustusta ei myönnetä sellaisen työsuhteen perusteella:

1) jonka palkkauskustannuksiin työnantajalle on myönnetty julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 1 §:ssä tarkoitettua palkkatukea; tai

2) joka on alkanut ennen kuin työvoimaviranomainen on antanut avustuksen myöntämisestä työvoimapoliittisen lausunnon.

Poiketen 2 momentin 1 kohdassa ja 1 §:n 4 momentissa säädetyistä työvoimatoimisto voi myöntää matka-avustuksen, jos palkkatukea rahoitetaan julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 12 a §:n 2 momentin mukaisesti työmarkkinatukimäärärahoista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 2 luvun 20 §:n 1 momenttia sovelletaan, jos työnhakusuunnitelman, aktivointisuunnitelman, kotoutumissuunnitelman tai työllistymisohjelman toteuttamisen laiminlyönti on tapahtunut lain tultua voimaan.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.